

Plan wynikowy dla grup przedszkolnych pięcio- i sześciolatków
opracowany na podstawie materiałów katechetycznych
„Jesteśmy dziećmi Boga”
zgodnych z Programem nauczania religii
„Kochamy dobrego Boga” nr AZ-0-01/10 z 9.06.2010 r.

Rozdział I. Rodzina dzieci Bożych

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
1	Bóg mnie bardzo kocha	- Przybliżanie prawdy, że jest Ktoś, Kto bardzo chce się z spotkać ludźmi - Pan Bóg.	- Pan Bóg jest Kimś, kto czeka na człowieka z miłością. - Bóg mówi o swojej miłości: Iz 54, 10. - Pan Bóg zaprasza człowieka na spotkanie. - Świeca jako symbol obecności Boga.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Wszyscy ludzie są dziećmi Boga. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi – dziećmi Boga. - Podstawowe znaki i symbole religijne.	- Tworzenie klimatu Bożej obecności, poprzez budowanie atmosfery serdeczności i wzajemnego zaufania. - Zadbanie, aby każde dziecko znalazło swoje miejsce w grupie i czuło się dowartościowane. - Dawanie świadectwa wiary w obecność miłującego Boga.	1) wie, że w czasie katechezy będzie poznawało Boga; 2) potrafi znaleźć swoje miejsce w grupie przedszkolnej; 3) cieszy ze spotkania z katechetą i chce poznawać Boga.
2	Chcę bardzo kochać Boga	- Kształtowanie postawy otwartości na rzeczywistość miłości Bożej. - Prowadzenie do kontaktu z Bogiem, jako odpowiedzi na Jego miłość.	- Człowiek poszukuje Kogoś większego niż on sam. - Prawdziwą jedność serc między ludźmi tworzy sam Bóg. - Modlitwa jako nieustannie dostępne połączenie z Bogiem - Bóg zawsze na nas czeka, a to czekanie jest miłością.	- Wszyscy ludzie są dziećmi Boga - Podstawowe pojęcia religijne: modlitwa. - Modlitwa jako rozmowa z Bogiem, w czasie której można Bogu dziękować, chwalić Go, przepraszać Go i prosić.	- Ukazywanie dziecku rzeczywistości Boga, który czeka na nie z miłością, chcąc mu pomóc odnaleźć odpowiedź na pytanie, kim ono jest. - Wychowywanie do postawy zaufania wobec Boga i zaproszenia Go do swojego życia. - Dawanie świadectwa wiary i modlitwy.	1) wie, że w czasie katechezy będzie się spotykać z Bogiem; 2) potrafi odróżnić postawę modlitwy od rozmowy z ludźmi; 3) chce ufać Bogu i zapraszać Go do swojego życia – modlić się.
3	Kto jest wielkim skarbem Pana Boga?	- Rozwijanie świadomości, że Bóg dąży do spotkania z każdym człowiekiem i nawiązania z Nim relacji w konkretnych sytuacjach życiowych. - Budzenie zaufania do Boga i poczucia własnej godności - Ukazanie prawdy, że każdy człowiek jest skarbem dla Boga i dla innych.	- Wszystkich ludzi łączy wspólna godność bycia człowiekiem. - Człowiek jest z natury dobry, stworzony do przyjaźni z Bogiem, ze sobą samym i z całym stworzeniem. - Mężczyzna i kobieta są innym „ja” tego samego człowieczeństwa.	- Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi.	- Dostrzeganie każdego dziecka indywidualnie i w zespole, aby miało poczucie bezpieczeństwa. - Stwarzanie dziecku możliwości wyrażania siebie poprzez relacje w grupie. - Ukazanie działania Boga w różnorodności, tworzącego harmonię życia w Nim, gdzie każdy ma swoje miejsce jedyne i niepowtarzalne.	1) wie, że wszyscy ludzie mają wspólne imię: CZŁOWIEK; 2) śpiewa w grupie piosenkę <i>Ha, ha, ha, alleluja!</i> ; 3) szanuje i ceni siebie i drugiego człowieka.

4	Każdy człowiek jest skarbem Pana Boga	- Nauka współpracy z innymi opartej na wzajemnym zaufaniu i odpowiedzialności za drugiego człowieka.	- Człowiek jest największym skarbem Boga. To Bóg daje człowiekowi godność, nazywa go człowiekiem. - Człowiek jest przez Boga kochany i Bóg mu ufa. - Człowiek jest kochany dla siebie samego, jest podmiotem Bożej miłości. - Bóg pierwszy człowiekowi zaufa, dlatego człowiek może zaufać Bogu.	- Wszyscy ludzie są dziećmi Bożymi. - Wszyscy ludzie są przed Bogiem równi. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga.	- Przybliżanie dziecku prawdy, że wszyscy ludzie mają wspólne imię: człowiek. - Uczenie budowania wzajemnych relacji opartych na szacunku, życzliwości i zainteresowania potrzebami innych.	1) wie, że człowiek jest cenny dla Boga; 2) potrafi wymienić rasy (kolory skóry); 3) chce szanować drugiego człowieka bez względu na kolor skóry i płeć.
5	Pan Bóg daje człowiekowi życie	- Umożliwienie dziecku doświadczenia, że Bóg jest źródłem życia. - Prowadzenie dziecka do zadania sobie pytania: „Kto jest początkiem tej tajemniczej mocy, która pozwala mi działać, tworzyć i wzrastać?”.	- Bóg mówi nam o nas samych. - Bóg przelał w człowieka cząstkę samego siebie. Człowiek żyje niejako „oddechem samego Boga”, nosi w sobie Jego Tchnienie. - Każdy człowiek jest wezwany do osobowej relacji z Bogiem.	- Podstawowe pojęcia religijne: Bóg Ojciec. - Istnienie świata niematerialnego. - Zdrowie i życie jako dar Boga. - Modlitwa uwielbienia.	- Odkrywanie z dzieckiem źródła jego życia. - Prowadzenie do radości i kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga, za tchnienia Jego życia. - Uczenie form przekazywania pozdrowienia Bogu.	1) wie, że Bóg jest prawdziwym Dawcą życia; 2) potrafi skupić się i słuchać swojego oddechu; 3) pragnie pozdrawiać każdego ranka Boga.
6	Pan Bóg obdarza człowieka wolnością	- Prowadzenia dziecka do doświadczenia i smakowania daru wolności, aby otworzyło ono swoje serce na Tego, który jest jej źródłem. - Budzenie wdzięczności i radości za dar wolności.	- Człowiek chce być wolny. - Wolność człowieka jest darem Boga. - Wolności przede wszystkim doświadcza się w codziennym życiu. Uzdalnia człowieka „do czegoś”, daje mu możliwość podejmowania takich czy innych inicjatyw. - Wolność Boża jest wyłącznie wolnością „do czegoś”.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga. - Bóg jako Dawca. - Bóg jako źródło wartości i norm.	- Prowadzenie dziecka do poznania, że „w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy” (Dz 17, 28). - Wychowywanie do świadomego przebywania z Bogiem od początku każdego dnia.	1) wie, że Bóg obdarzył człowieka wolnością, jest Wybawicielem; 2) potrafi wyrazić Bogu swoją wdzięczność za dar wolności; 3) chce przebywać z Bogiem od początku dnia.
7	Jeśli chcesz, możesz być dobry	- Kształtowanie postawy „nasłuchiwania” Boga i kontrolowania swoich wyborów. - Ukazanie prawdy, że szczęście człowieka polega na tym, iż chce czynić to, co czynić powinien.	- Prawdziwą wolnością jest tylko wolność w posłudze dobra i sprawiedliwości. - Wolność pozwala człowiekowi wzrastać: dla siebie, dla innych, dla Boga. - Im więcej człowiek czyni dobra, tym bardziej staje się wolnym i szczęśliwym. - Bóg w trosce o szczęście człowieka pokazuje mu drogę wyborów poprzez Słowa zawarte w Księdze Życia.	- Bóg jako źródło wartości i norm. - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi – dziećmi Boga. - Pismo Święte jako słowa Boga.	- Uczenie świadomych wyborów, dokonywania konfrontacji swoich wyborów z tekstami Pisma Świętego. Nauka wybierania tego, co poleca Bóg. - Kształtowanie świadomości, że nie wszystko można w życiu zrozumieć (Bóg ma swoje tajemnice), lecz trzeba wybrać posłuszeństwo Bogu, bo On wie, dlaczego coś należy uczynić.	1) wie, że ma się nauczyć wybierać; 2) potrafi wybrać właściwą postawę opisaną w ćwiczeniu – zabawie; 3) chce wybierać zgodnie z wolą Boga, którą poznaje w Piśmie Świętym.
8	Człowiek nazwał wszystko, co jest na świecie	- Kształtowanie postawy szacunku i troski wobec świata. - Ukazanie prawdy, że Bóg polecił człowiekowi nazwać to, co jest na świecie. - Uczenie dziecka, że może wszystko nazywać (także to, czego doświadcza) i że z rzeczy stworzonych może poznać Boga - początek i cel wszystkiego.	- Człowiek jest zarządcą u Boga i czyni sobie ziemię podporządkowaną. - Człowiek może nazywać to, co przeżywa. - Człowiek ma pomagać stworzeniu. - Człowiek posiada możliwości samodzielnego poruszania się, twórczego kształtowania, rozwijania się i wzrostu w wolności.	- Przyroda jako dar Boga dla człowieka. - Modlitwa dziękczynienia i uwielbienia.	- Uczenie konkretnych form okazywania troski wszystkiemu, co żyje na świecie, także sobie samemu. - Rozmawianie z dzieckiem, w jaki sposób ma wypełniać te zadania.	1) wie, że Bóg polecił człowiekowi troskę o świat; 2) potrafi nazwać, co się z nim dzieje w konkretnych sytuacjach życiowych; 3) chce uczestniczyć w trosce Boga o świat.

9	Moje ciało jest darem Pana Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Pomaganie dziecku w odkrywaniu cielesności jako wartości, która jest wielkim darem Boga. - Ukazanie prawdy, że przez swoją cielesność możemy odkrywać rzeczywistość Boga. - Budzenie wdzięczności wobec Boga za ciało. 	<ul style="list-style-type: none"> - Cały człowiek jest chciany przez Boga. Ciało i dusza stanowią dla człowieka jeden ogromny dar Bożej miłości. - Ciało jest „spojrzeniem” Boga. Tak patrząc na swoje ciało, poznajemy o sobie to, co pragnie przekazać nam Bóg. - Dusza i ciało współdziałają ze sobą i z Bogiem w miłości. - Bóg chce, aby człowiek cieszył się swoim ciałem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Troska o życie i zdrowie jako o dar Boga. - Modlitwa gestem, zabawą, tańcem - Postawa wdzięczności za dary Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy radości, płynącej z posiadania ciała. - Budzenie szacunku i troski wobec własnego ciała jako daru Boga. Nauka patrzenia na siebie tak, jak patrzy na ludzi Bóg. - Uczenie różnych gestów ciała, jakimi można porozumiewać się z Bogiem, wyrażać swoje uczucia wobec Niego. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że ciało jest darem Boga; 2) potrafi wymienić, co może robić dzięki ciału: słuchać, chodzić itd.; 3) chce szanować i dbać o ciało i dziękować za nie Bogu.
10	Ślady Boga i człowieka na ziemi	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie podziwu wobec Boga i tego, co On uczynił. - Kształtowanie postawy uwielbienia Boga za Jego wielkość i wspaniałość widoczną w akcie stworzenia i opiekowania się światem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Świat jest mądrze urządzony i działa w nim sam Bóg. - Bóg działa dla człowieka, a człowiek działa z Nim, bo Bóg zaprasza go do współpracy. - Bóg i człowiek razem zostawiają w świecie swoje ślady. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg jako Dawca. - Przyroda jako dar Boga. - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy. - Modlitwa poprzez pracę plastyczną. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pomaganie dziecku w poznaniu różnic między tym, co uczynił Bóg, a tym, co uczynił człowiek. Ukazanie na czym polega chwała człowieka i chwała Boga. - Uświadamianie dziecku, że pozostawia w świecie swoje dobre ślady przez to, co czyni. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że świat jest dziełem Boga, który pomaga także człowiekowi tworzyć; 2) potrafi wymienić dzieła Boga i człowieka; 3) chce wychwalać Boga za Jego dzieła.
11	Pan Bóg daje świat człowiekowi	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazywanie dziecku, ile Bóg dla niego czyni przez różne dary, które daje mu na świecie. - Uczenie odpowiadania na zaproszenie Pana Boga do współpracy z Nim. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jedynym powodem, dla którego Bóg stwarza, jest Jego miłość i dobroć. Chwałą Boga jest to, aby ta miłość i dobroć ukazywała się i udzielała. - Bóg czeka na osobistą twórczość człowieka. On daje człowiekowi moc i zdolność, aby tworzył świat. To On sprawia, że człowiek śpiewa, cieszy się, tańczy i odkrywa wielkie dzieła, które Bóg złożył w jego ręce. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy. - 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie różnicy między: przymusem, posłuszeństwem i współdziałaniem. - Kształtowanie poczucia odpowiedzialności i obowiązkowości. - Wychowywanie do, tworzenia z zapałem różnych przedmiotów oraz wyrażania swoich myśli i uczuć w piosence, rysunku, geście, a także wybierania dobrych dzieł, które rozwijają życie na świecie i wielbią Boga. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że człowiek wykonując różne prace, współpracuje z Bogiem; 2) potrafi wymienić prace różnych zawodów i prace, które wykonuje samodzielnie; 3) chce z zapałem wykonywać różne prace, aby współpracować z Bogiem.
12	Co mi się najbardziej na świecie podoba	<ul style="list-style-type: none"> - Pomaganie dziecku w odkrywaniu swoich upodobań. - Ukazywanie, że Bóg pierwszy upodobał sobie w nim i przyjmuje je takim, jakie jest. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pragnienie Boga jest wpisane w serce człowieka. Bóg nie przestaje pociągać człowieka do siebie i tylko w Bogu człowiek znajduje prawdę i szczęście. - Punktem wyjścia dróg prowadzących do Boga jest stworzenie. - Pan Bóg ma upodobanie w człowieku i to On tak ukształtował serce człowieka, że człowiek może sobie coś upodobać. 	<ul style="list-style-type: none"> - Piękno przyrody i otaczającego świata. - Bóg jako Dawca tego piękna. - Modlitwa uwielbienia poprzez pracę plastyczną. 	<ul style="list-style-type: none"> - Liczenie się z tym, że dziecko ma swój gust, swoje upodobania. - Właściwe ukierunkowywanie pragnień dziecka. - Kształtowanie w dziecku postawy odwagi w wyrażaniu swoich upodobań wobec innych, aby czuło się sobą i w swojej inności czuło się kochane. - Wspomaganie dziecka w poszukiwaniu swojego miejsca w świecie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że ma prawo mieć swoje upodobania; 2) potrafi wymienić lub opowiedzieć o tym, co najbardziej lubi; 3) akceptuje swoje upodobania i upodobania innych dzieci.

13	Otrzymuję i umiem dawać	- Kształtowanie w dziecku postawy wdzięczności za dary, jakie otrzymało i otrzymuje.	- Wszystko, co mamy, jest wielkim darem od Boga. Od Niego też pochodzi zdolność człowieka do dawania. - Dar Boży jest równocześnie zadaniem dla człowieka. - Bóg wyposażył nas w różne dary, które są dla nas, ale i dla innych. Można je dawać, zamieniać, dzielić się nimi. Wszystko, co mamy, może komuś służyć, podobnie jak nam służą dary Boga.	- Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga. - Działanie na rzecz innych	- Uczenie dziecka dostrzegania darów, które samo posiada oraz które mają inni. - Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że jego dary są potrzebne innym, a ono potrzebuje darów od innych ludzi. - Nauka dzielenia się darami z innymi i z Bogiem.	1) wie, że wszystko, co potrafi zrobić samodzielnie, jest darem Bożym; 2) potrafi zaśpiewać w grupie piosenkę <i>Ty jesteś darem</i> ; 3) pragnie dzielić się z innymi swoimi darami i okazywać Bogu wdzięczność za wszystkie Jego dary.
14	Jestem ukochanym dzieckiem Boga	- Wprowadzenie tajemnicę dziecięstwa Bożego otrzymanego na chrzcie świętym. - Budzenie świadomości wspólnoty dzieci Bożych (rodziny Bożej). - Kształtowanie postawy wdzięczności za dar dziecięstwa Bożego.	- Chrzest jest zanurzeniem w miłości Boga. - Bóg okazuje przez chrzest swoją szczególną miłość, przyjmując człowieka jako swoje dziecko. - Bóg obdarza człowieka błogosławieństwem także poprzez innych ludzi. - Każdy człowiek może przekazywać innym Bożą miłość.	- Związek z Bogiem zapoczątkowane w chrzcie świętym i wynikające z niego konsekwencje. - Wszyscy ochrzczeni jako rodzina dzieci Bożych.	- Ukazanie chrztu jako daru życia Bożego (dziecięstwa Bożego). - Uczenie dziecka błogosławienia Bogu i ludziom: rodzicom, rodzeństwu, kolegom i koleżankom. - Prowadzenie dziecka do doświadczenia radości i wdzięczności, gdy przyjmuje błogosławieństwo i gdy samo błogosławi innych ludzi.	1) wie, że przez chrzest święty stało się dzieckiem Boga i należy do rodziny Bożej; 2) potrafi wykonać gest błogosławienia drugiego człowieka, przez znak krzyża na jego czole; 3) chce dziękować (błogosławić) Bogu za Jego miłość i chrzest święty.
15	Pozdrawiam Pana Boga	- Kształtowanie postawy życzliwości i serdeczności wobec siebie i innych ludzi oraz wobec Pana Boga. - Budowanie poczucia wspólnoty – rodziny dzieci Bożych.	- Człowiek błogosławi Bogu i błogosławi innym oraz błogosławi całe stworzenie, prowadząc wszystko ku Bogu. - Bóg pierwszy błogosławił światu i człowiekowi, obdarzając go życiem. Teraz człowiek, poprzez swoje błogosławieństwo i pozdrowienia, uczestniczy w błogosławieństwie samego Stwórcy.	- Wszyscy ochrzczeni jako rodzina dzieci Bożych. - Każdy człowiek żyje razem z innymi ludźmi, którzy są dziećmi Boga. - Obowiązki wynikające z chrztu świętego.	- Uczenie dziecka, jak praktycznie może innym błogosławić. - Zapoznanie z pozdrowieniami chrześcijańskimi, które wyrażają nasz podziw i wdzięczność za ludzi - największy dar po Bogu (przez nich otrzymujemy Jego dary).	1) wie, jak pozdrawiają się ludzie w rodzinie dzieci Bożych i jak pozdrawiają Boga; 2) potrafi wymienić kilka pozdrowień chrześcijańskich; 3) pragnie pozdrowieniami okazywać ludziom serdeczność i swoje przywiązanie do Boga.

Rozdział II. Rodzina dzieci Bożych spotyka się z Bogiem

16	Poznaję Pana Boga przez Jezusa	- Budzenie wiary w Jezusa jako Boga. - Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa i Jego nauki przekazanej w Piśmie Świętym.	- Bóg pragnie udzielać swojego Boskiego życia ludziom, by w swoim jedynym Synu uczynić ich przybranymi synami. - Objawiając się, Bóg uzdalnia ludzi do dawania Mu odpowiedzi miłości. - Syn Boży, Bóg Wcielony, w pełni objawił miłość Boga.	- Podstawowe pojęcia religijne: Bóg Ojciec, Jezus Chrystus. - Pismo Święte jako słowa Boga.	- Zapoznanie dzieci z Jezusem – Bogiem i Nauczycielem, który ukazuje nam Boga Ojca. - Uczenie szacunku do Pisma Świętego.	1) wie, że Boga poznajemy przez Jezusa, którego nauka zawarta jest w Piśmie Świętym; 2) potrafi w grupie śpiewać piosenkę <i>Radością moją Jezus</i> ; 3) pragnie poznawać Boga i Jezusa Chrystusa.
----	--------------------------------	---	--	--	--	---

17	Jestem wybrany przez Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Rozwijanie w dziecku szacunku do siebie samego, jako osoby, która jest przez Pana Boga ukochana, jedyna i niepowtarzalna. - Kształtowanie świadomości wartości chrztu świętego. - Budowanie na relacji z Bogiem podstaw zdrowej miłości do samego siebie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Imię wyraża istotę, tożsamość osoby i sens jej życia. - Imię nadane w chrzcie świętym jest znakiem tożsamości dziecka Bożego. - Bóg zna człowieka po imieniu, przyjmuje go i szanuje jego imię. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Związek z Bogiem. - zapoczątkowany w chrzcie świętym - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dziecku w docenieniu daru chrztu świętego. - Uczenie szacunku do swojego imienia i imienia drugiego człowieka. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, jakie są istotne obrzędy chrztu świętego (pokropienie wodą i sakramentalne słowa); wie, że jego imię nadane na chrzcie świętym jest ważne dla Boga; 2) potrafi dziękować Bogu za chrzest i siebie (swoje imię); 3) szanuje swoje imię i imię drugiej osoby.
18	Bóg chce być z nami na ziemi i w niebie	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie świadomości i wiary, że jesteśmy mieszkańcami nie tylko ziemi, ale i nieba. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wyrażenie «niebo i ziemia» w Piśmie Świętym oznacza to wszystko, co istnieje – całe stworzenie. - «Ziemia» jest światem ludzi, «niebo» lub «niebios» mogą oznaczać firmament, ale także własne «miejsce» Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do doświadczenia wielkiej radości i zachwytu wobec rzeczywistości nieba. - Zapoznanie z prawdą, że każdy z nas ma swoje miejsce przy Bogu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że dom Boży przypomina nam o niebie, które Bóg przygotował dla ludzi; 2) potrafi w grupie śpiewać <i>Niebo jest w sercu mym</i>; 3) kojarzy niebo z pozytywnymi przeżyciami.
19	Każdy człowiek ma swoje miejsce w niebie	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie tęsknoty za niebem i Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg zaprasza ludzi do siebie, aby im podarować wszystko, co posiada. - Niebo jest wspólnotą szczęścia w Bogu. - Msza Święta jest zaproszeniem ludzi przez Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Wspólnota dzieci Bożych spotyka się w kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie w dziecku przekonania, że jest z miłością oczekiwane w niebie. - Budzenie w dziecku pragnienia, aby chciało być z Bogiem już tutaj na ziemi. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg przywołuje do siebie każde dziecko; 2) kojarzy Mszę Świętą z wezwaniem człowieka przez Boga i z niebem; 3) pragnie odpowiedzieć na wezwanie Boga, by być blisko Niego.
20	Pan Bóg podarował mi życie przez rodziców	<ul style="list-style-type: none"> - Wspomaganie dziecka w odczuwaniu i okazywaniu wdzięczności Bogu i rodzicom za dar swojego życia. 	<ul style="list-style-type: none"> - Życie ludzkie jest święte, ponieważ pochodzi do Boga. Sam Bóg jest Panem życia, od jego początku aż do końca. - Bóg jest Dawcą wszelkiego życia. Bóg jest życiem, On daje życie i uzdalnia człowieka do przekazywania życia. - Dziecko słucha bicia swojego serca. W domu słucha bicia serca swoich rodziców. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg dawca życia. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Bóg oczekuje, aby ludzie się wzajemnie wspierali – kontakty z najbliższymi, dorosłymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie w dziecku radości, płynącej z daru życia, oraz wdzięczności względem rodziców i względem Pana Boga za ten dar. - Kształtowanie postawy zawierzenia Bogu. - Kształtowanie przekonania, że Bóg ochrania to, co jest małe i słabe. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że życie jest darem miłującego Boga. Bóg obdarzył rodziców miłością, którą oni przekazali dziecku; 2) potrafi dziękować rodzicom i Bogu piosenką <i>Ja jestem</i>; 3) ceni dar życia.
21	Kocham moich najbliższych	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie w dziecku postawy szacunku i miłości wobec siebie, wobec swoich najbliższych (najczęściej rodziców) i wobec Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg jest dla człowieka i ojcem, i matką. On nigdy nie opuści człowieka. - Bóg prowadzi człowieka przez wielu ludzi, których stawia na drodze jego życia. - Człowiek powinien dostrzegać ten wielki dar obecności drugiego człowieka – zwłaszcza rodziców. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wszyscy są przed Bogiem równi. - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. - działanie na rzecz wspólnoty. 	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do przyjęcia z wiarą prawdy, że Bóg jest Dawcą wszelkiego życia. - Uczenie, jak dziecko ma wyrażać swoją miłość najbliższym w konkretnych sytuacjach. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że miłość jest darem Boga; 2) potrafi narysować „rodzinne drzewo”; 3) chce szanować i kochać siebie, swoich rodziców i Boga.

22	Pan Bóg dał mi Anioła Stróża	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie wiary we wszechobecność Boga, w Jego miłość i troskę. - Budzenie przekonania o tym, że Bóg udziela się na różne sposoby człowiekowi, także przez swoich wysłanników, aniołów.. 	<ul style="list-style-type: none"> - Aniołowie są wysłannikami Bożymi, którzy zwiastują i opiewają obecność Bog. - Gdziekolwiek spotykamy się z dobrocią, jednością, harmonią, tam jest anioł Boga. - Obok aniołów obecności Boga, są aniołowie Opatrzności Boga, to znaczy aniołowie opiekunowie, którzy nas ochraniają. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Podstawowe pojęcia religijne: aniołowie. - Modlitwa: Aniele Boży. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przedstawienie aniołów jako opiekunów (Anioł Stróż) i posłańców Boga, czyli wysłanników Opatrzności Bożej i zwiastunów Jego zamierzeń. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg opiekuje się ludźmi także przez aniołów; 2) potrafi powiedzieć, jak Anioł Stróż chroni przed niebezpieczeństwami; 3) dziękuje Bogu za Jego opiekuńczą obecność.
23	Całym sercem chwalebę Pana Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzanie w tajemnicę Eucharystii jako czasu i miejsca spotkania z kochającym Bogiem przez Jezusa Chrystusa. - Pomaganie dziecku w okazywaniu Bogu miłości poprzez uczestnictwo w Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> - Msza Święta jest misterium tajemnicy zbawienia, spotkaniem z kochającym Bogiem, którego ukazuje nam Jezus Chrystus. - To spotkanie z miłością Boga jest uporządkowane, ma swoje określone postawy, gesty i zachowania, których uczą się wszyscy jego uczestnicy. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kościół jako szczególnie miejsce spotkania z Bogiem. - Podstawowe znaki czynione podczas Mszy Świętej. - Uważne uczestnictwo we Mszy Świętej, godne zachowanie w kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uczenie postaw i gestów liturgicznej modlitwy oraz odpowiedniego zachowania w kościele. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że z Bogiem ludzie spotykają się w kościele na Mszy Świętej; 2) potrafi zademonstrować postawy i gesty modlitewne; 3) chce godnie i z szacunkiem zachowywać się w kościele ze względu na miłość Bożą.

Rozdział III. Bóg dał nam Jezusa

24	Oczekujemy na Światłość od Boga	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzenie w okres Adwentu. - Przygotowanie dziecka do celebracji narodzin Jezusa oraz wzbudzanie w nim pragnienia i nadziei na wspólnotowe i osobiste spotkanie z Wybawicielem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg jest światłością i tę światłość chce dać tym, którzy chodzą w ciemności. - Zbawiciel przynosi ludziom nowe poznanie Boga, dlatego nazwany jest prawdziwą Światłością narodów. Dzięki Niemu nasze serce i umysł w pełni włączają się w akt woli zawierzenia Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe zwyczaje związane z obchodami roku liturgicznego. - Znaczenie symbolu światła. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wychowanie do zrozumienia symboliki światła w liturgii i w życiu chrześcijanina. - Przygotowanie do duchowego przeżycia świąt Bożego Narodzenia. - Dalsze wprowadzanie w modlitwę – dialog z Bogiem. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że w Adwencie przygotowujemy się na przyjście Wybawiciela – Światłości narodów – Jezusa Chrystusa; 2) potrafi z innymi zaśpiewać <i>Oto Pan Bóg przyjdzie</i>; 3) cieszy się z przygotowań do Bożego Narodzenia.
25	Z Maryją oczekujemy narodzin Jezusa. Adwent	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliżanie dziecku Tajemnicy Wcielenia. Bóg, dążąc do pełnego zjednoczenia się z człowiekiem, realizuje swój plan, wybierając osobę Maryi Panny. 	<ul style="list-style-type: none"> - Tak jak każdy człowiek, również Jezus potrzebuje matki, aby się narodzić. W jego narodzeniu jest jednak wyjątkowość: prorok Izajasz nazywa Go imieniem „Emmanuel” - „Bóg z nami”, to tajemnica ciągłej obecności Boga wśród nas. - W Chrystusie Boża Obecność ukazuje się nam w sposób szczególny. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus, Maryja. - Znaczenie słowa: Amen. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przygotowanie dziecka do przyjęcia z wiarą Tajemnicy Wcielenia na wzór Maryi. - Uświadomienie dziecku, że w Jezusie spotykamy się z prawdziwym Bogiem i z prawdziwym człowiekiem 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Emmanuel to imię Wybawiciela i znaczy „Bóg z nami”; 2) potrafi z innymi śpiewać <i>Mów: amen, jak Maryja</i>; 3) chce przygotować się przez dobre uczynki na przyjście Jezusa.

26	Posłaniec zapowiada Maryi wielką radość. Advent	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzanie w tajemnicę Wcielenia przez zapoznanie z biblijnym opisem Zwiastowania. - Uczenie dziecka otwierania serca na głos Boga, który przemawia do ludzi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg kontynuuje realizację swego zbawczego planu - Anioł zwiastuje Maryi wielką radość: zostanie Matką Syna Bożego. - Maryja odpowiada z wiarą Bogu i za sprawą Ducha Świętego staje się Matką. - Wypełniła się Obietnica dana Narodowi Wybranemu. Nadchodzi Zbawiciel, czas wielkiej radości. 	<p>Podstawowe pojęcia religijne: Anioł, Maryja, Jezus Chrystus.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modlitwa: Zdrowaś Maryjo. - Pismo Święte jako słowa Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie Maryi jako wzoru: Bóg wybiera i wzywa, a Maryja odpowiada Bogu z wiarą - akceptuje i realizuje zbawczy plan. - Uczenie modlitwy „Zdrowaś Maryjo” z wykorzystaniem słów piosenki. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że do Maryi przyszedł anioł i zwiastował Jej, że będzie Mamą Pana Jezusa; 2) potrafi modlić się z innymi modlitwą <i>Zdrowaś Maryjo</i>; 3) pragnie jak Maryja otwierać się na słowa Boga.
27	Narodzenie Jezusa i pokłon pasterzy. Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzenie dziecka w tajemnicę celebracji Bożego Narodzenia: oto dziś rodzi się dla nas Chrystus, zstępuje Światłość, nadchodzi czas radości, wypełnia się Obietnica dana nam przez Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> - Narodzenie Jezusa to wypełnienie się zamysłu zjednoczenia się Boga z człowiekiem. - Maryja jako ta, „która wszystko zachowywała w sercu” i ukazała postawę adoracji Tajemnic Bożych. - Pasterze jako wzór postawy radości, uwielbienia i dziękczynienia za Boże Narodzenie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem. - Pismo Święte jako słowa Boga. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi – Narodzenie Jezusa. - Modlitwa uwielbienia i dziękczynienia. - Proste pieśni liturgiczne, kolędy . 	<ul style="list-style-type: none"> - Zaznajomienie dziecka z tekstem Pisma Świętego o Bożym Narodzeniu. - Uczenie modlitwy i oddawania czci Bogu na wzór Maryi i pasterzy. - Wychowywanie do przyjęcia i zrozumienia misji pasterskiej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Maryja urodziła Jezusa oraz zna wydarzenie pokłonu pasterzy; 2) potrafi śpiewać wspólnie ulubione kolędy; 3) chce dziękować Bogu za Boże Narodzenie i wielbić Nowonarodzonego – Jezusa.
28	Wigilijne świętowanie. Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy dzielenia się miłością podczas posiłku. - Ukazanie, że podczas posiłku wigilijnego Bóg jest pośród nas i dzieli naszą radość i całe nasze życie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg przychodzi jako pojednanie, miłość, pokój, przebaczenie. - Jego dom jest pośród naszych domów na ziemi, a nasze domy stają się Jego domem przez miłość i pojednanie. - Wielkim pragnieniem Boga jest przebywanie pośród nas i dzielenie naszego życia w Jego miłości (to wyraża wigilijny opłatek i prezenty). 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe zwyczaje związane z obchodami roku liturgicznego: Boże Narodzenie. - proste pieśni liturgiczne, kolędy - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi i troszczy się o nich. - Przykazanie miłości Boga i bliźniego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie w dziecku umiejętności dzielenia się radością we wspólnocie rodzinnej. - Uczenie rodzinnych tradycji świętowania Bożego Narodzenia (święteczne zwyczaje Wigilii Bożego Narodzenia, rytuał rodzinny). 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, jak przygotować stół wigilijny, aby podzielić się przy nim opłatkiem (opłatek, świeca, Pismo Święte); 2) potrafi dzielić się opłatkiem; 3) chce przeżywać Wigilię jako radosne święto religijne.
29	Pokłon Trzech Króli. Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> - Budowanie w dalszym ciągu w dziecku wiary w Jezusa, który jest Bogiem. - Budzenie w dziecku potrzeby wielbienia Nowonarodzonego i oddawania Mu pokłonu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Jezus jest światłem dla wszystkich narodów. - Mędrcy ze Wschodu - przedstawiciele narodów pogańskich jako pierwsi oddają hołd Jezusowi: Bogu, Królowi i człowiekowi. - Symboliczne znaczenie darów – znak uznania Jezusa jako Mesjasza. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. - Modlitwa uwielbienia. - zachowania godne uczniów Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przybliżenie tajemnicy święta Objawienia Bożego poprzez proklamację tekstu Ewangelii: Mt 2, 1-12. - Pomoc dziecku w odpowiedzi na pytanie: „Kim jest Jezus dzisiaj dla mnie?”. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezusa jako Króla szukali Mędrcy, aby złożyć Mu hołd (pokłon); 2) potrafi powiedzieć, jakie dary on może złożyć Panu Jezusowi; 3) pragnie modlić się i dobrze czynić, aby ucieszyć Dzieciątka Jezus.
30	Gdzie znajdziemy Jezusa?	<ul style="list-style-type: none"> - Odkrywanie z dzieckiem wielkiego zadania człowieka, jakim jest poszukiwanie Boga. - Pomaganie dziecku w nawiązywaniu kontaktu z Bogiem poprzez uczestnictwo w modlitwie wspólnoty Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dwunastoletni Jezus w świątyni mówi do nas: „Po to przyszedłem na świat, aby być posłusznym memu Ojcu” (por. Łk 2, 48). - Nasze starania o to, aby z Bogiem rozmawiać i z Nim przebywać. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. - Modlitwa wspólnotowa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zachęcanie dziecka, aby przebywało z Jezusem w kościele – w domu Ojca. - Kształtowanie postawy modlitwy we wspólnocie Kościoła. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus pragnie być w domu swojego Ojca; 2) potrafi „rozmawiać” ze świętymi poznanymi z kart Biblii. 3) ceni dar, jakim jest obecność Jezusa w kościele.

31	Kogo zobaczył niewidomy	- Kształcenie umiejętności przyglądania się (kontemplowania) świata, który stworzył Bóg. - Ukazanie dobroci Jezusa i mocy wiary w Niego.	- Perykopa o uzdrowieniu Bartymeusza (Mk 10, 46-52). - Co możemy dostrzec oczami. - Uczymy się patrzeć na świat i ludzi.	- Dary, które ludzie otrzymują od Boga: życie, zdrowie, przyroda. - Dary Boże jako motywy modlitwy uwielbienia i dziękczynienia. - Uwielbienie Boga i dziękczynienie za Jego dary.	- Pogłębianie wdzięczności za dar wzroku i obserwacji – w kontekście cudu Jezusa. - Zwrócenie uwagi dziecka na szczegóły otoczenia oraz na innych ludzi – jako na dary, które dostrzegamy dzięki oczom.	1) wie, że Jezus pragnie, byśmy dostrzegali i podziwiali świat stworzony przez Boga; 2) potrafi świadomie zwrócić uwagę na szczegóły swojego otoczenia i dziękować za nie Bogu; 3) postrzega wzrok jako dar dany przez Boga i świat – jako wartość, dar Boga.
32	Z Jezusem pomagamy chorym	- Ukazanie Pana Jezusa, który troszczy się o chorych i słabych, okazując im miłość jak uzdrowionemu paralytykowi. - Wychowanie do modlitwy za chorych i cierpiących.	- Perykopa o uzdrowieniu paralytyka (Mk 2, 1-12) - Modlitwa wstawiennicza jako „przyniesienie” kogoś potrzebującego pomocy do Jezusa. Przejście od uczynków miłości do modlitwy za innych.	- Bóg troszczy się o wszystkich ludzi: życie Jezusa i Jego troska o każdego człowieka. - Szacunek do starszych, biednych, chorych, ponieważ ukochał ich Jezus. - Modlitwa prośby.	- Ukazanie prawdy, że tak jak krewni paralytyka przynieśli go do Jezusa, tak my możemy „przynosić” naszych bliskich chorych do Boga poprzez modlitwę. - Uczenie modlitwy za chorych i cierpiących.	1) wie, że Bogu zależy na chorych i słabych; 2) potrafi modlić się za chorych i cierpiących; 3) ceni Boży dar zdrowia.
33	Jezus karmi głodnych	- Ukazanie Bożej troski o ludzi, których Bóg karmi, daje im chleb. - Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Boga i ludzi, przez których Bóg działa.	- Opis rozmnożenia chleba (J 6, 1-14) jako spotkanie z Bogiem zatroskanym o to, abyśmy nie byli głodni. - Potrzeba wdzięczności za pokarm i szacunku dla niego (upominek dla przedszkolnych kucharek).	- Bóg troszczy się o wszystkich ludzi: życie Jezusa i Jego troska o każdego człowieka. - Dary Boże jako motywy modlitwy dziękczynnej. - Uwielbienie Boga i dziękczynienie za Jego dary.	- Budzenie wdzięczności za chleb i inne pokarmy. Kształtowanie szacunku wobec tych Bożych darów. - Uczenie okazywania wdzięczności osobom, które troszczą się o to, byśmy mieli co jeść (rodzicom, paniom kucharkom w przedszkolu).	1) wie, że chleb jest Bożym darem; 2) potrafi okazać wdzięczność Bogu i ludziom za pożywienie; 3) szanuje chleb i inne pokarmy.
34	Jezus ratuje uczniów podczas Burzy	- Kształtowanie postawy zaufania dobremu Bogu. - Prowadzenie dzieci do tego, aby przylgnęły do troskliwego Boga i powierzały się Mu.	- Perykopa o uciszeniu burzy na jeziorze (Łk 8, 22-25). - Przeżycie perykopy – inscenizacja. - Odniesienie do naszego życia: gdy się boimy, czujemy się samotni, Bóg jest przy nas i ofiaruje swoją pomoc..	- Pismo Święte jako słowa Boga. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Bóg przejawia swą miłość do człowieka w codziennym życiu- znaki miłości Boga.	- W oparciu o perykopę o uciszeniu burzy na jeziorze ukazanie prawdy, że Bóg nigdy nas nie opuszcza. Jest z nami także wtedy, gdy czujemy się samotni, boimy się lub nie potrafimy sobie z czymś poradzić.	1) wie, że Bóg jest z nami w trudnych sytuacjach, wtedy gdy się boimy i czujemy się samotni; 2) potrafi zwrócić się do Boga, gdy się czegoś boi i czuje się samotne; 3) pragnie oddać się Bogu w opiekę.

Rozdział IV. Jesteśmy uczniami Pana Jezusa

35	Jezus przyjmuje dzieci	- Przybliżanie dziecku obrazu Boga, który pragnie, aby dziecko stawało się samodzielne. - Odkrywanie z dzieckiem czulej miłości Jezusa do dzieci. - Budzenie w dziecku zaufania do kochającego Boga.	- Jezus mówi: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” (Mk 10, 14b). - Bóg przygarnia swoje dzieci jak orzeł swoje pisklęta, aby mogły być bezpieczne, ale pragnie również, by stawały się samodzielne i pokonywały różne trudności.	- Wszyscy ludzie są kochani przez Boga. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania. - Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus.	- Wspomaganie dziecka w doświadczeniu opieki Bożej miłości. - Kształtowanie postawy zaufania do Jezusa, który przyjmuje dziecko takie, jakie ono jest.	1) wie, że Bóg pragnie jego rozwoju; 2) potrafi opowiedzieć na podstawie ilustracji w podręczniku o Panu Jezusie i dzieciach; 3) ufa, że Bóg otacza je swoją opieką, czuje się przy Nim bezpiecznie.
----	------------------------	--	---	---	---	--

36	Jezus napełnia puste sieci rybaków	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie świadomości powołania Bożego, które idzie w parze z obdarowywaniem przez Boga. - Kontynuacja wychowania dzieci do wdzięczności za Boże dary i postawy dzielenia się nimi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Cud połowu to dar Jezusa, który idzie w parze z powołaniem. - Bóg obdarowuje, a człowiek odpowiada wdzięcznością i podjęciem powołania. - Uczniowie Jezusa potrafią dzielić się z innymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania i zaprasza do współpracy. - Zachowania w codziennym życiu godne ucznia Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie Jezusa, który obdarowuje nas tak, jak rybaków, wzywa, tak jak rybaków, byśmy byli Jego uczniami. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Jezus uczynił cud wielkiego połowu ryb i niektórzy rybacy zostali Jego uczniami; 2) potrafi wymienić dary, jakie Bóg daje mu przez innych; 3) chce zostać uczniem Jezusa i dzielić się z innymi otrzymanymi darami.
37	Bogacz w szkole Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> - Motywowanie dziecka do przyjmowania postawy ucznia Jezusa. - Kształtowanie w dalszym ciągu nastawienia otwartości na potrzeby innych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przypowieść o bogaczu i Łazarzu. - Każdy ma bogactwa, którymi może obdarowywać innych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zachowania w codziennym życiu godne ucznia Jezusa. - Prawo Boże domaga się rozwijania miłości. - Bóg oczekuje, aby ludzie wspierali się i pomagali sobie wzajemnie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uwrażliwianie dziecka na potrzeby innych ludzi. - Uczenie ofiarności i bezinteresowności w obdarowywaniu. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że zawsze może komuś coś podarować; 2) potrafi zauważyć potrzebujących wokół siebie; 3) jako uczeń Jezusa cieszy się, gdy kogoś obdarowuje.
38	Słowo Boże posiane w naszych sercach	<ul style="list-style-type: none"> - Budzenie w dziecku pragnienia, by miało dobre serce ucznia Pana Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przypowieść o siewcy. - Słowo Boże chce zamieszkać w naszym sercu. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pismo Święte jako słowa Boga. - zasady obowiązujące dziecko Boże i ucznia Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pomoc dziecku w zrozumieniu przypowieści o siewcy i odniesieniu jej do rzeczywistości, w której dziecko żyje. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że w jego sercu jest dobro, które może czynić; 2) potrafi powiedzieć, jakie cechy ma uczeń Jezusa: dobre serce i gotowość do dobrych uczynków; 3) pragnie, by w jego sercu mieszkało słowo Boże, i chce czynić dobro.
39	Jezus przychodzi do małych i dużych	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie ogromu i powszechności Bożej miłości, ogarniającej również tych, którzy popełniają zło. - Prowadzenie do przeżycia prawdy, że Jezus „zatrzymuje się przy każdym”, dając mu swoją miłość. 	<ul style="list-style-type: none"> - Spotkanie Jezusa z Zacheuszem (Łk 19, 1-9). - Jezus sam zauważa Zacheusza, zatrzymuje się, rozpoczyna rozmowę, obdarza miłością. Miłość Jezusa zmienia Zacheusza - on także pragnie dzielić się miłością z innymi. - Przykład Zacheusza ma zachęcić dziecko do czynienia drobnych uczynków miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dobry Bóg kocha wszystkich ludzi. - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia wymagania. - Przykazanie miłości Boga i bliźniego. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wskazanie dziecku drobnych uczynków miłości, przez które możemy odwdziżyć się Jezusowi za Jego miłość i okazać pragnienie bycia Jego uczniami. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że Bóg je kocha i pragnie się z nim spotykać; 2) potrafi wskazać proste sposoby okazania miłości innym; 3) pragnie być blisko kochającego Boga i zostać uczniem Pana Jezusa.
40	Kochaj bliźniego jak siebie samego	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie obrazu Boga, któremu szczególnie zależy na słabych i skrzywdzonych. - Wskazanie na Jezusowe wezwanie skierowane do uczniów, aby pomagać wszystkim potrzebującym pomocy (kontynuacja). 	<ul style="list-style-type: none"> - Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (Łk 10, 30-37). - Bogu zależy szczególnie na skrzywdzonych, słabych i cierpiących. - Bóg chce działać przez nas. 	<ul style="list-style-type: none"> - Przykazanie miłości Boga i bliźniego. - konkretne działania na rzecz wspólnoty. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie prawdy, że kochający Bóg chce działać przez nas, że słowa Jezusa uczą nas, jak mamy pomagać cierpiącym, chorym i skrzywdzonym. - W dalszym ciągu kształtowanie postawy otwartości na potrzeby innych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że dobry Bóg troszczy się o słabych i skrzywdzonych; 2) potrafi wskazać kilka sposobów, jak może pomóc innym; 3) pragnie współpracować z Jezusem, pomagając słabszym.

Rozdział V. Z Panem Jezusem uwielbiamy Boga

41	Śpiewamy Panu: Hosanna! Niedziela Palmowa	- Wprowadzenie dziecka w obchody Niedzieli Palmowej: oddawanie Panu Jezusowi chwały.	- Perykopa o uroczystym wjeździe do Jerozolimy (Łk 19, 29b-36; J 12, 12-13). - Jezus szedł do Jerozolimy, by oddać swoje życie dla nas na krzyżu, zmartwychwstać i otworzyć nam niebo.	- Zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Niedziela Palmowa - Modlitwa Uwielbienia	- Zapoznanie dziecka z wydarzeniami związanymi z uroczystym wjazdem Jezusa do Jerozolimy - Wprowadzenie w atmosferę uwielbienia Jezusa Chrystusa w procesji z palmami.	1) wie o uroczystym wjeździe Jezusa do Jerozolimy; 2) potrafi śpiewać z innymi <i>Hosanna memu Bogu!</i> ; 3) chce wziąć udział w procesji z palmami wielkanocnymi.
42	Nowe przykazanie miłości Wielki Czwartek	- Budowanie z dzieckiem hierarchii wartości, wśród których najważniejsza jest miłość bliźniego. - Wprowadzenie w znaczenie Ostatniej Wieczerzy.	- Ostatnia Wieczerza: umycie nóg Apostołom przez Jezusa. - Nowe przykazanie miłości. - Przemienienie chleba i wina w Ciało i Krew Jezusa.	- Zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Triduum Paschalne (Wielki Czwartek). - Przykazanie miłości bliźniego. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem (Msza Święta).	- Prowadzenie dziecka do doświadczenia, czym jest nowe przykazanie miłości jako podstawowe prawo w królestwie Bożym. - Wprowadzenie w tajemnice Triduum Paschalnego: Wielki Czwartek.	1) wie, że Jezus przemienił wino i chleb w swoje Ciało i Krew; 2) potrafi razem z katechetą powtórzyć nowe przykazanie miłości; 3) pragnie wypełniać przykazanie miłości przez służenie innym.
43	Chcemy czuwać z Jezusem Wielki Piątek	- Wprowadzenie dziecka w tajemnicę zbawczej męki Jezusa: modlitwa w Ogrodzie Oliwnym, droga krzyżowa i śmierć na krzyżu. - Uświadomienie dziecku wartości czuwania.	- Sens czuwania. - Modlitwa Jezusa w Ogrodzie Oliwnym: pełnienie woli Boga Ojca. - Wezwanie do czuwania i modlitwy. - Krzyż jako znak miłości Jezusa do ludzi.	- Zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Triduum Paschalne (Wielki Piątek). - Modlitwa jako rozmowa z Bogiem (czuwanie). - Krzyż jako znak miłości Jezusa - Modlitwa Ojcie Nasz (fragment).	- Uświadomienie prawdy, jak trudno jest czuwać. - Ukazanie Jezusa, który pełni wolę Ojca z miłości do Niego i do ludzi. - Wprowadzenie w tajemnice obchodzone podczas Triduum Paschalnego: Męka Pana Jezusa.	1) wie, że Pan Jezus modlił się przed śmiercią w Ogrodzie Oliwnym, został pojmany i umarł na krzyżu; 2) potrafi powtórzyć z katechetą modlitwę „Ojcie nasz, bądź wola Twoja”; 3) jest wdzięczny Panu Jezusowi za Jego miłość, która tak wiele Go kosztowała.
44	Pan Jezus Zmartwychwstał! Wielkanoc	- Budzenie wiary w zmartwychwstanie i budzenie nadziei życia wiecznego z Chrystusem.	- Orędzie wielkanocne: Jezus dla człowieka umarł na krzyżu i zmartwychwstał – zwyciężył śmierć, wyprowadził ludzi z ciemności zła i smutku do światła nadziei.	- Zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego – Wielkanoc. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem (Chrystusem).	- Prowadzenie dziecka do przyjęcia orędzia Wielkanocnego.	1) wie, że Jezus zmartwychwstał; 2) rozumie, że słowo <i>Alleluja</i> wyraża radość; 3) cieszy się, że Jezus żyje i jest z nami.
45	Jezus jest z nami w smutku i radości. Wielkanoc	- W dalszym ciągu kształtowanie wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa i w Jego obecność w naszym życiu. - Budzenie nadziei eschatologicznej.	- Trudne doświadczenia dzieci. Nawiązanie do cierpienia tych, którzy byli z Panem Jezusem. - Spotkanie Jezusa Zmartwychwstałego przez Marię Magdalenę: Jezus zamienia łzy w radość.	- Podstawowe pojęcia religijne: Jezus Chrystus. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem (Chrystusem). - Codzienne doświadczenia widziane w świetle wiary.	- Uczenie oddawania swoich cierpień i smutków Jezusowi zmartwychwstałemu.	1) wie, że Jezus zmartwychwstał: wstał żywy z grobu; 2) potrafi w grupie zaśpiewać <i>Zmartwychwstał Pan</i> ; 3) z ufnością oddaje swoje trudne przeżycia Zmartwychwstałemu.
46	Świętujemy niedzielę	- Wychowywanie do szacunku wobec wspólnego posiłku w domu i budzenie radości ze wspólnego spotkania w kościele przy stole słowa Bożego i stole chleba, który staje się Ciałem Pańskim.	- W Eucharystii Bóg przychodzi do nas jako Ten, który zastawia stół. Jako Gospodarz domu, ale i Przyjaciel przy stole. Dawca chleba i radości.	- Podstawowe pojęcia religijne: Kościół. - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. - Modlitwa wspólnotowa. - Podstawowe znaki czynione podczas Mszy Świętej.	- Budzenie w dziecku potrzeby modlitwy razem z bliskimi w rodzinie i wspólnocie parafialnej. - Zapoznanie z wartością wspólnej modlitwy, świętowania.	1) wie, że w niedzielę gromadzimy się wokół wspólnego stołu – ołtarza; 2) potrafi powiedzieć, na czym polega niedzielne świętowanie; 3) chce uczestniczyć w niedzielnym świętowaniu w domu i w kościele.

47	Idźcie na cały świata! Wniebowstąpienie Pańskie	- Ukazanie mocy Pana Jezusa zmartwychwstałego, który wstępuje do nieba, obiecuje Ducha Świętego, zapewnia o swojej obecności w Kościele i rozsyła uczniów na cały świat.	- Rozróżnienie nieba i kosmosu od nieba Bożego. - Wniebowstąpienie Pana Jezusa. - Obietnica Ducha Świętego. - Rozesłanie uczniów. - Praca misjonarzy.	- Obchody roku liturgicznego – Wniebowstąpienie Pańskie. - Jezus posłał swoich uczniów na cały świat (misjonarze). - Modlitwa za misjonarzy jako sposób włączenia się w misyjne dzieło Kościoła.	- Zapoznanie z wydarzeniem wniebowstąpienia Pana Jezusa. - Budzenie wiary w obecność Pana Jezusa wśród nas. - Zapoznanie z posłannictwem misjonarzy.	1) wie, że Pan Jezus wstąpił do nieba, a przedtem dał uczniom zadanie; 2) potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę; <i>Pan jest wśród nas</i> ; 3) cieszy się obecnością Pana Jezusa przy nim i modli za misjonarzy.
48	Duch Święty daje nam odwagę. Zesłanie Ducha Świętego	- Wprowadzanie dzieci w wiarę w Ducha Świętego.	- Znaczenie wiatru i ognia. - Zesłanie Ducha Świętego - znak wiatru i ognia.	- Podstawowe pojęcia religijne: Duch Święty. - Obchody roku liturgicznego – Zesłanie Ducha Świętego.	- Uczenie modlitwy do Ducha Świętego.	1) wie, że Pan Jezus umocnił Apostołów Duchem Świętym i daje Go ludziom; 2) potrafi z pomocą katechety zaśpiewać piosenkę <i>Duchu Święty, przyjdź!</i> ; 3) wierzy w moc Ducha Świętego.

Rozdział VI. Spotkania z Panem Jezusem

49	Mama Jezusa kocha nas wszystkich Katecheza różańcowa	- Przygotowanie dziecka do udziału w kulcie Maryi jako Matki Boga. - Budzenie prawdziwej pobożności maryjnej, która prowadzi do Chrystusa.	- Relacje w rodzinie - Pan Jezus zostawia nam Matkę (J 19, 26-27a). - Modlitwa różańcowa: „Pozdrowienie Anielskie”.	- Proste znaki religijne (różaniec) - Podstawowe pojęcia religijne: Maryja.	- Wprowadzenie dziecka w modlitwę różańcową.	1) wie, do czego służy różaniec; 2) potrafi powiedzieć, kim jest Maryja (Matka Boga i kochająca Matka ludzi); 3) chce modlić się do Matki Bożej szczególnie w intencjach rodziny.
50	Moje imię zapisane jest w niebie Uroczystość Wszystkich Świętych	- Budzenie w dziecku świadomości jego godności i godności innych ludzi jako dzieci Bożych. - Kształtowanie postawy modlitwy i poczucia łączności z mieszkańcami nieba w uwielbieniu Boga.	- Każdy człowiek jest jedyny i niepowtarzalny, a jego imię, ma również swój wymiar wieczny (eschatologiczny). - Serce człowieka niesie w sobie nieskończoną tęsknotę za szczęściem. Całkowite jej ukojenie to życie wieczne. - Niebo zaczyna się już teraz w naszych sercach wypełnionych miłością.	- Obchody roku liturgicznego – Uroczystość Wszystkich Świętych. - Podstawowe pojęcia religijne: święci. - Wszyscy ludzie są kochani przez Boga.	- Umacnianie w dziecku postawy radości, która płynie z tego, że mamy mieszkanie w niebie. - Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że dzięki Bogu jest kimś jedynym i niepowtarzalnym. - Pomaganie dziecku w odkrywaniu wartości swojego życia nie tylko na ziemi.	1) wie, że Bóg chce dać ludziom niebo (szczęście); 2) potrafi powtórzyć imiona dzieci w grupie tak, jak lubią być nazywane; 3) cieszy się, że Bóg daje nam niebo.
51	Wielkie przygotowania Środa Popielcowa i Wielki Post	- Wprowadzenie w czas Wielkiego Postu jako czasu nawrócenia i przygotowania serca do Świąt Wielkiej Nocy.	- Wezwanie liturgii Środy Popielcowej: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” to Boże przywołanie, byśmy wrócili do domu, do Boga: przez dobre czyny i modlitwę, z wiarą i nadzieją w Jego zbawczą moc.	- Obchody roku liturgicznego – Wielki Post (Środa Popielcowa). - Bóg kocha każdego człowieka, ale stawia mu wymagania. - dobre zachowania godne dziecka Bożego i ucznia Chrystusa.	- Zaznajomienie dziecka z obrzędem posypania popiołem w Środę Popielcową. - Poruszenie wyobraźni dziecka w kierunku dobrych czynów.	1) wie, że w Środę Popielcową ksiądz posypuje głowy popiołem na znak nawrócenia; 2) potrafi powiedzieć, jakie dobre czyny może spełnić w Wielkim Poście; 3) pragnie przygotowywać się do Świąt Wielkiej Nocy, czyli nawrócić się.

52	Maryja prowadzi nas do Jezusa. Nabożeństwo majowe	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie chrystocentrycznej pobożności maryjnej. - Uczenie dziecka nawiązywania relacji z Bogiem poprzez słowa własnej modlitwy prośby. 	<ul style="list-style-type: none"> - Maryja mówi do nas: „Uczyńcie to, co wam poleca Jezus”. - Modlitwa prośby. 	<ul style="list-style-type: none"> - Podstawowe pojęcia religijne: Maryja, Jezus Chrystus. - Modlitwa spontaniczna. - Obchody roku liturgicznego (nabożeństwa majowe). 	<ul style="list-style-type: none"> - Wspomaganie dziecka w modlitwie spontanicznej. - Wprowadzenie w modlitwę nabożeństw majowych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że przez Maryję może zwracać się do Pana Jezusa; 2) potrafi swoimi słowami prosić Jezusa i Maryję w różnych potrzebach; 2) docenia modlitwę do Matki Bożej.
53	Chcemy iść z Panem Jezusem Boże Ciało	<ul style="list-style-type: none"> - Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Jezusa wśród nas. - Przygotowanie do oddawania czci Jezusowi w Najświętszym Sakramencie, szczególnie podczas procesji w Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Eucharystia to źródło i szczyt chrześcijańskiego życia. Ona urzeczywistnia komunię z Bogiem i jedność Kościoła. - Eucharystyczna obecność Chrystusa trwa od chwili konsekracji, dopóki istnieją postacie eucharystyczne. Czcimy Ją podczas Mszy Świętej, publicznej adoracji, procesji, klękając lub klaniając się głęboko na znak adoracji. 	<ul style="list-style-type: none"> - Obchody roku liturgicznego (Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej). - Kościół jako szczególne miejsce spotkania z Bogiem. - Podstawowe przedmioty znajdujące się w kościele: tabernakulum, monstrancja, ołtarz. - właściwe zachowania w kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wychowywanie do wyrażania czci wobec Najświętszego Sakramentu (ukłonienie na dwa kolana, akt uwielbienia przy wejściu i wyjściu z kościoła, procesja). - Zapoznanie z tabernakulum i monstrancją. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że na Boże Ciało w procesji idziemy za Panem Jezusem ukrytym pod postacią chleba w monstrancji; 2) potrafi wyrażać cześć wobec Najświętszego Sakramentu odpowiednimi gestami i modlitwami; 3) chce czcić Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i wziąć udział w procesji Bożego Ciała.
54	Wakacje z Bogiem	<ul style="list-style-type: none"> - Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że Bóg jest z nim obecny zawsze i wszędzie jako kochający Ojciec i Przyjaciel. - Kształtowanie postawy wierności przez pamięć o Bogu i innych w każdym miejscu i czasie. - Odkrywanie powołania, do przekazywania Bożej radości, miłości i ciepła innym. 	<ul style="list-style-type: none"> - Życie i zdrowie są cennymi dobrami powierzonymi nam przez Boga, o które mamy się troszczyć. - Wakacje są troską o życie i zdrowie. - Dbamy nie tylko o zdrowie fizyczne, ale i duchowe. Jest to jedna wielka całość duszy i ciała człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> - Życie i zdrowie jako dar Boga. - Bóg troszczy się o wszystkich ludzi. - Modlitwa jako rozmowa z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ukazanie wakacji jako czasu, na lepsze poznanie i zaprzyjaźnienie się z Bogiem. - Prowadzenie dziecka do doświadczenia, że Bóg je docenia. - Budzenie pragnienia stawania się „słońcem” dla Pana Boga i dla innych przez swoje dobre czyny, przez pamięć serca w modlitwie. - Wprowadzenie perspektywy eschatologicznej („wieczne wakacje”). 	<ol style="list-style-type: none"> 1) wie, że na wakacjach wszędzie obecny jest Bóg; 2) potrafi powiedzieć, jak może okazywać Bogu swoją pamięć i wierność; 3) chce być wierne Bogu.